

Boliviafamilien

- ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen!

Sandnes, 09.06.10

Til alle Boliviafamiliens faddere

Sommerhilsen fra Boliviafamilien

Så er vi plutselig tilbake, og forfatterspiren og hans snakkesalige bror skal forsøke å gi en kortfattet oppsummering av det som har skjedd i Boliviafamilien det siste halve året. Det er altså i utgangspunktet ingen liten utfordring, men vi tar jo til oss de tilbakemeldingene vi får – som for eksempel fra dem som med glimt i øyet kan fortelle at de akkurat rekker å lese hele julebrevet før sommerbrevet kommer, og vice versa...

Først en oppsummering av fakta og tørre tall. Boliviafamilien består nå av 860 faddere som hjelper 947 barn ved 22 barnehjem og dagsentere. I 2009 sendte vi 2.524.027 kroner til Bolivias fattige, noe som var soleklar rekord og hele 25 prosent mer enn forrige topp fra 2008. Og hvorfor det? Jo, fordi stadig flere faddere betaler i gjennomsnitt litt mer. Det utgjør omtrent 80% av totalen. De siste 20% kommer fra skoler, barnehager, bedrifter, menigheter og privatpersoner. Her er det mange som skal ha stor takk – for mange til at vi kan liste dem her. På nettet kan vi imidlertid gi dem litt av den oppmerksomhet de fortjener. Mer om det nedenfor.

Systemet kjenner de aller fleste av dere: Alle faddere betaler inn på fadderkontoen vår. En gang i måneden går alt innestående, uten fradrag for en krone i administrasjon, direkte til Frelsesarmeen i Bolivia. Men dette er kanskje mindre kjent: Vi sitter ikke hver måned og kryss-sjekker at alle betaler som de skal. Det ville for det første vært en umulig oppgave, siden noen betaler på månedsbasis, andre kvartalsvis, halvårlig eller årlig. Men for det andre viser totalen for året noe som gleder oss uendelig, nemlig at uten masing og press fra vår side gjør dere akkurat det dere har lovet å gjøre. Mange betaler litt mer, noen litt mindre, etter ønske og evne, men alle hjelper *frivillig*.

Det er på en måte som i den lille, ubetjente butikken på landet, hvor det hjemmelagde syltetøyet står fremme, lappen på veggen sier "20 kroner, takk", og pengene puttes i en skål på bordet. Bortsett fra at i vårt tilfelle er prisen 200 kroner eller der omkring, og det er ikke engang dere som får syltetøyet.

Folk er bedre enn sitt rykte, og dere er et strålende eksempel. Takk!

Orientering er sunt, året rundt

Jo, det er sikkert fint å beinflu i skogen. Men det vi ville nevne her, er at til nettsiden vår på www.boliviafamilien.org hører det også til en blogg. Den er vi ganske flinke til å oppdatere, i hvert fall slik at det er aktivitet der hver måned. I tillegg har Boliviafamiliens gruppe på Facebook nå rundet 600 medlemmer. Den er åpen for alle, så husk å invitere dine venner, du som er der!

Det betyr at dere som vil få hyppigere info enn denne som kommer i sommer- og julebrev, kan finne dette på internett. Der legger vi stadig ut bilder fra byggeprosjektene våre, hilsener fra Siw ved Corazon Grande Casa Baste Fanebust, hilsener fra frivillige ungdommer (i alle aldre) som gjør en innsats for oss der nede, bilder vi selv har tatt eller fått tilsendt...og mye annet snacks.

Den som har besøkt bloggen vil se at byggeprosjektene våre nå går fremover med stormskritt. Casa Himmelbjerget i Potosi og det nye bygget ved Casa Baste vil i nær fremtid åpne dørene for nye barn. Dessuten vil dagsenteret Ushpa Ushpa i Cochabamba også la ungene invitere ungene tilbake til langt bedre fasiliteter enn tidligere. Vi spurter altså nå mot tre målstreker samtidig, og skal ikke legge skjul på at det skal bli godt å puste ut på den andre siden. Planen for fremtiden er å ta ett løp om gangen – men det har for så vidt alltid vært planen. Det viktigste er at vi kommer i mål. Og det gjør vi!

Brev fra fadderbarna

Sammen med dette brevet skal det også ligge brev og bilde fra fadderbarnet deres. Det skal alle faddere ha. I tillegg vil en god del også få takkebrev i forbindelse med gaver sendt til jul eller bursdag.

I noen tilfeller mangler brev fra barnet. Da har vi allerede notert oss dette, og gitt beskjed til Siw, som er den som samvittighetsfullt sitter og mottar brev fra alle barnehjem og dagsentere, oversetter brevene, og sender til oss – sammen med en oversikt. Fra denne vet vi at noen få ikke har klart å sende alle brevene i tide. Da ettersender vi disse til dere straks de kommer.

En del av dere vil også oppleve å få bytte av barn. Årsaken skal da være angitt på informasjonen om det nye barnet. Det vanligste er at familien nå har opplevd en bedring, for eksempel ved at mor eller far nå har fått jobb, og dermed ikke lenger har behov for vår hjelp. I slike tilfeller er det viktig at ikke tristheten over å "miste" et fadderbarn for overskygge gleden over at barnet nå har fått det så mye bedre at hjelpen ikke lenger er nødvendig! Den som har besøkt Bolivia vil også ha sett at behovet for hjelp er enormt. Ett barn som ikke lenger behøver hjelp, gir oss muligheten til å hjelpe et annet...og så har man hjulpet to!

Det finnes også andre grunner til bytte. Aldersgrensen på 18 år er én, selv om dere skal vite at vi alltid er positive til å hjelpe ungdommer med høyere utdanning, dersom de har interesse og anlegg for dette. Per i dag har vi et tyvetalls studenter som blir hjulpet på denne måten, mange av faddere de har hatt lenge. Andre grunner er mindre gledelige. Noen slutter bare å komme, eller kommer ikke tilbake etter ferie. Hvis de har flyttet, er det ikke mulig å finne dem igjen i et land hvor de færreste har telefon eller postadresse. Det er trist, men ikke noe vi kan gjøre noe med.

Vi har forståelse for at faddere opplever bytte av barn forskjellig, og at noen finner det urettferdig at de opplever flere bytter, mens andre kan beholde samme barn fra knøtt til voksen. Men bytte er altså nødvendig, av mange ulike årsaker, og slett ikke udelt negativt. Mye avhenger av hvordan man velger å ta det!

Guttehjemmet i Viacha

I julebrevet, etter vår rundreise, vil det komme sylfersk informasjon fra alle våre barnehjem og dagsentere. Men dette guttehjemmet må vi si noen ord om. Det ligger noen mil utenfor La Paz, høyt oppe på Altiplano, og er alltid et høydepunkt ved våre besøk. Flere ildsjeler har trykket stedet til sitt bryst, for ikke å snakke om mange av de herlige guttungene som bor der...

Per i dag har vi et førtitalls gutter boende på dette hjemmet. Det har vært en del bytter blant disse i det siste – av alle de vanlige grunnene – samtidig som det også har vært to relativt raske bytter blant de offiserene fra Frelsesarmeen som er ansvarlige for hjemmet. Som en følge av dette har vi notert oss at en del av fadderne får beskjed om bytte, samtidig som navnet på det barnet som har flyttet fra hjemmet er oppgitt feil. Slik skal det slett ikke være, og det har vi gitt klar tilbakemelding på. Men samtidig viser oppdaterte lister at byttene er reelle. Det er også fem ledige plasser som fylles med nye barn i disse dager, og derfor fem faddere som vil få ettersendt ny informasjon i den forbindelse.

Viacha er et stort og viktig barnehjem, med barn som vinner mange hjerter ved besøk. Men det er også en plass som ligger langt fra alt, i et område hvor mange søker inn mot La Paz i et ofte fåfengt håp om arbeid og et bedre liv. Å drive et barnehjem her byr på nok av utfordringer, noe som gjenspeiler seg i at noen offiserpar klarer det meget godt, mens andre sliter med å strekke til. Dette er noe vi kommer til fokusere på ved vårt besøk i oktober, for å få mer stabilitet på denne plassen.

Boliviareisen 2010

Rundreisen vår, ja! Vi har veldig god påmelding denne gangen, noe som sikkert får vår glimrende organisator Siw og hennes hjelpere til å se frem til besøket med skrekkblandet fryd. Hun har lenge vært i sving med å ordne hoteller, innenlandsfly og program. Men fortsatt er det nok mulig for attpåslengere å komme seg med.

Hele programmet er postet i bloggen vår. Avreise er 25. september, og så følger fire uker hvor vi besøker 7 byer, 22 barnehjem og dagsentere, pluss ett mulig nytt prosjekt, før vi returnerer til Norge den 25. oktober. Ikke alle våre medreisende er med på hele programmet: De fleste nøyer seg av naturlige årsaker som jobb og skole med 2-3 uker, og vi har lagt det opp slik at man da får med seg det meste. Det inkluderer nærmere bestemt alt vi har i Cochabamba, La Paz med Altiplano, og med en tredje uke også Sucre/Potosi. Deretter avslutter vi med de stedene som gjerne krever flere dagers reise for å komme til, så som Tarija, Santa Cruz og Trinidad (i Amazonas).

Høydepunktene er klare, og står i kø: Åpning av det nye bygget ved Corazon Grande Casa Baste Fanebust, åpning av det nye dagsenteret Ushpa Ushpa, og åpningen av det nye barnehjemmet Casa Himmelbjerget i Potosi!

Full rapport vil komme i julebrevet, samt selvsagt i bloggen vår. Og som alltid: Vi rører ikke en krone av fadderpengene deres til å dekke reisen. Derimot er vi svært takknemlige dersom noen ønsker å gi oss et *frivillig* bidrag til "Bolivia reisekonto", 9713 55 32820.

Faddere behøves til Casa Himmelbjerget

Sant å si er vi veldig heldige. I fjor høst nådde vi en milepæl: For første gang måtte vi be Frelsesarmeen i Bolivia om å sende oss flere fadderbarn! Alle ledige plasser ved våre barnehjem og dagsentere var da fylt. I tillegg hadde (og har) vi venteliste ved Casa Baste og Casa Himmelbjerget. Vi fikk derfor tilsendt 20 barn fra et dagsenter Frelsesarmeen har i Santa Cruz. Det heter Nueva Vida, som betyr "et nytt liv", og er et sted vi gleder oss til å besøke for første gang i høst. I utgangspunktet

holder det åpent kun tre dager i uken, men barna som er plukket ut til oss har særlige behov, og får derfor fem dager. Vi har i dag noen få barn igjen her som behøver fadder.

Men snart blir det andre boller (eller salteñas, for den som er kjent med boliviansk bakverk). I august flytter de første 20 eller så barn inn på det nye barnehjemmet i Potosi, og etter hvert vil dette antallet bli omtrent doblet. Så mange faddere har vi ikke på vent. Dersom du kjenner noen potensielle faddere – hvem gjør vel ikke det! – så er vi takknemlige for de du kan sende vår vei. Her vil både nettsiden vår, bloggen og Facebookgruppen kunne være til hjelp. Det er da også så langt vi kan strekke markedsføringen vår, siden vi ikke bruker en krone på den. I stedet for penger har vi jungeltelegrafene – og nå hadde det vært fristende å skrive noe om at du kan være et av de budene som svinger seg fra tre til tre, men akkurat den metaforen er det kanskje best ikke å spinne videre på...

Nei, vi maser ikke

Vi bare minner om at den BFN-koden alle faddere har fått utdelt er koden til vårt system. Bruker du den, så vet vi straks hvilket barn du har, og hvor hen det holder til. Dermed kommer også gaver som du sender riktig frem, og tilbakemeldingen til deg likeså.

Og så er adressen vår fortsatt den vi har hatt de siste fem årene, altså **Daleveien 110, 4328 Sandnes** – ikke en postboks på Tananger eller en av de andre adressene vår forening har hatt gjennom de snart 30 år vi har eksistert. Mer om det jubileet i julebrevet!

I mellomtiden vil vi ønske alle være faddere, og alle våre andre samarbeidspartnere, en riktig strålende sommer. Noe meteorologisk langtidvarsler kommer vi ikke med, men derimot et håp og ønske om sol både ute og inne. I den forbindelse avslutter vi med ordene som innleder en roman vår farfar utga i 1961:

*Med lyst skal livet leves,
ikke med ulyst ødes*

*Og det å glede
bør være vår lyst,
for det skaper himmel
i eget bryst*

*Og hvem vil vel ikke
sitt eget beste,
når dette også
tjener din neste?*

Ha en strålende sommer!

Vennlig hilsen
Boliviafamilien Norge

Frode Fanebust
Frode og Øyvind Fanebust

- ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen!